

በዓድዋው ጦርነት የቤተ ክርስቲያን ተሳትፎ

የአውሮፓ ቅኝ ገዥዎች የአፍሪካን ምድር እንደ ጻዕ እየቆራረሱ የሚከፋፈሉበት ጊዜ ስለነበር አፍሪካውያን ተግላጭ ከሆኑት ግጥ ውስጥ ገብተው ይጋደሱ ነበር። የኢጣልያን መንግሥት ግን የተሳሳተበት ግላጭ ጸረዋ እሳት መሃል ገንት የተባለችውን ኢትዮጵያን ለመቆራረስ ሳይሆን ለሥርዓት ለመግጠም ለማድረግ ተደው በመጀመሪያ ጊዜ በወንጌል ለአከተኞች ስም የመጡትን እንደ ለባሕር ግሰን የሰጠ ለምድር እያለበሰ በመላክ ነበር።

እነሱም በገጠራቱ ኢትዮጵያ እየተዘዋወሩ ውስጥ ውስጡን ገንዘብ እየሰጡና ጦርነቶቻቸውንም በመርጨት የሀገር ናቅር ያንሳቸውን እንዳንድ ሰዎች ለመከፋፈል ሞክረው ነበር። ለዚህም መሪ ጃ የሚሆንን ለባ ማሰቻ ለማታለል የመጣበትን የወንጌል መልእክተኛነትን ወደ ጉን ትቶ ወደ ፖለቲካ እየገባ በኢትዮጵያ መንግሥትና በኢጣልያ መንግሥት መካከል ሁኖ ለኢጣልያ መንግሥት ብዙ ጥቅም ሚሰራ በኢትዮጵያ ላይ ግን ብዙ ጉዳት አድርሶ ነበር። ስለ ሥራውም የፖለቲካ ውሳኔ ቢከፋፈር ኢጣልያው ሁለተኛ "ማውራስየና ላዳር" በሚባሉ ቅድሳኖቻቸው የሚጠራ ሂግን በማርክህ እንዲሆን እጅ ሽልማት ለታለት ተተባብሏል እንዲሁ ያለውንም ተግባር በቤተ ክርስቲያን ስም ሲሠሩት ባልተገባም ነበር ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያን ስላለች መሰበክ እንጂ ጦርነትን መሰበክ ግላጭ አልነበረም።

ይሁን እንጂ በአባጣሪዎችና በግብር ለበርዘኛ ፖለቲካ እንደ ወገድ የኢትዮጵያ ሕዝብ እንደ ገና ቤተ ክርስቲያንን ስለሚወድ ከመተባበር በቀር አልተከፋፈሉም ስለዚህ በኢትዮጵያ መንግሥት በኩል ይህ እንደ ችግር ሆኖ

አልተቆጠረም እንደ ችግር ሆኖ የተቆጠረው ግን በኢጣልያ መንግሥት በኩል የጠየቀን ሰጥታ የማታውን ለጠየቀች ለሕዝቡ የሚያስረዱ ጋዜጦች፣ መጽሐፍቶች፣ ስልክና ቴሌግራም እንደሆኑ እንደሆነ የመሳሰሉ መገናኛዎች ሲኖሩ፣ በኢትዮጵያ መንግሥት በኩል ግን ከላይ የተጠቀሱት መገናኛዎች ስላልነበሩ በጊዜው የነበረው ተጨባጭ ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን በኩል ሆኖ ስለተገኘ ቤተ ክርስቲያን እውነቱን የአድባራት አልቆችን የገዳማት አበምኔቶችን መነካትንና ቀሳውሰትን በየገጠሩ እየላከች ሕዝቡን እንዲቀሰቅሱና ግብት ሕሊና እንዲሰጡ ሰዎችን ተደረገ። ቤተ ክርስቲያንም የተባለውን ስላመነችበት ሕዝቡ አሎቿ አሎቿ በሰንበቱ፣ በየወርና በየዓመት በዓለ ለማገበር ስለሚሰበሰቡ፣ በየተሰካሩ፣ በየዘክሩ፣ በየድግው፣ በየልቅሶው ወይና ደጋጋዚያና ከቆላ እየመጣ በባዛት ስለሚገኝ የጦርነቱን ወራ ለማውራትና ሕዝቡም ስለሌገሩ ስለቤተ ክርስቲያን በጠቅላላው እንደ ከሌለ ቤት፣ ገንብረት እንደማይገኝ ቤተ ክርስቲያንም ሃይማኖትም እንደልል ከላይ የተጠቀሱት ከሆናት እንዲሰብኩ እንዲያስተምሩ እንዲቀሰቅሱ እድረገት በተጨማሪም በየዋሻው የተቀመጡት እና በግብተው የሚኖሩ ባህታውያን በእታቸውን ትተው በመውጣት ነጭ እምራ በላህ፣ ነጭ እንብጣ ወረረህ እያሉ ሕዝቡ የሀገርን ጻር ድንበር እንዲጠብቅ ይቀሰቅሱት ጀመሩ።

ሕዝቡንም በጣም እንዲንቀሳቀስ ያደረገው በግር ወር በ1887 ዓ.ም. በጀኔራል አሪዎንዲ የሚመራው የኢጣልያ የጦር ወራሮች በኮከቲትና በሰሪኒ በተደረገው ጦርነት ጊዜያዊ ድል አግኝቶ ነበር ከዚያም እየገጠገው ከራቱ ያንኛውን ሕገናቱን፣ ሱቀን፣ ሽማግሌውን

እውረውረ ቤተ ክርስቲያንን ከነጋዎ የቅድሳኔ በእሳት እያቃጠለ ከመረብ እስከ አምባ ላኒ ያለውን የትግራይን ከፍለ ሀገር ከቀጥጥሮ ስር ስላደረገ ነው። በዚህ ጊዜ ከእሳት ላይ እንደተጣደውተት የሕዝቡ ቁጣ ገንፍሎ ረሰሰ ትሕግሥቱም ስላለቀ በዚህ ዓመት በክረምት ወራት ያረሰውን ሲዘራ፣ የዘራውን ሲያርም፣ ጻዕ ቆሎውን፣ በሰውን፣ ድርቆሹን፣ ሲያዘጋጅ አጋሰስ ያለው አጋሰሱን፣ አህያ ያለው አህያውን፣ ረረሰ ያለው ረረሰን እየቀለበ ሲያወር ርክሪመ በተጨማሪም ጠማጃ ያለው ጠማጃውን ሲወለውል ጉራዴውን ሰይፋን ሲሰንግል መጥረቢያውን ሲያስል ጦሩን፣ ሲያሾል ዱላውን ቅዳት እየቀባ ጠስ ላይ ሲሰቅል ወገጭቱን ሲያበጅ በነዚህ መሣሪያዎች ልምድ ሲያደርግ ከረመ።

ለምሳሌ በቀድሞ ዘመን አዝማሪዎችና እርሾች እንደ መገናኛ ሆነው ያነሱ ስለነበር ምን እሱ! ይባል ነበር። ስለዚህ እርሾች በከብት ጥበቃቸው፣ አዝማሪዎችም በየድግው የኢትዮጵያን አቅናፊነትና የኢጣልያንን ድል ሙሉ ታት የሚያበሥሩ ግጥሞች እየገጠሙ የሕዝቡን ወኔ ሲቀሰቅሱት ከረመ።

አዲሱ ዓመትም እንደተሰጠ በጥቅምት ወር 1880 ዓ.ም. ጳጳራዊ ምኒልክ የጦርነት ከተት ግዋጅ አወጁና ጉዞዎቻቸውን ወደ ደሴ ከተግ ቀጠሉ። ከዚያም እንደደረሱ ድንኳን ያለው ድንኳን፣ ገንዘብ ያለው ገንዘብ፣ እህል ያለው እህል ለሰንቅ እንዲያቀርብ ጠየቁ። ሕዝቡም ተባባሪ ስለነበር ነጋዴዎች አጋሰሶቻቸውን ከነጫጃቸው ለሰንቅ ትና ለመሣሪያ ግንጋዥ እንዲሆኑ ድንኳን ጋቻቸውም ለውታደራ መጠለያ እንዲሆኑ ሰጡ። ገበሬውም እራሱ ከመዘመቱ ሌላ ከየጉተራው ያለውን ሰንደ

ለዳዕ ቆሎ ፡ ገብሱን ለበሶ ፡ ቤቱን ለእንጀራ አቀረበ ።

ሴቶችም በበኩላቸው ሰንደቡን ረጭተው ዳዕ ቆሎ ቆልተው በሰውን ፡ ድርቆሹን አዘጋጅተው በርበሬውን መተነው ከግቅረባቸውም በላይ ከወንድ ሞቻቸው ጉን ለጦርነት ተሰለፉ፤ ዘላናችም በበኩላቸው ለጽንጣ የሚሆን ልዩ ልዩ ሰንጋ ሰጡ ። ዝግጅቱ በዚህ አኳኑ ገ ተካሂደና ዘመቻው ወደትግራይ ቀጠለ በዚህ ጊዜ አህያ ያለው በአህያው ኦጋሞ ስጋው ያለው ባጋሞ የሌለው ደግሞ ሰንቁን በራሱ ተሸከሞ ተጓዘ ።

ቤተ ክርስቲያንም የጦርነቱ ተካፋይ ለመሆን (ታቦቶችንና) ካህናቶችን አሰልፋ አብራ ተጓዘች (ከሄዱትም ታቦቶች ጥቂቶቹን ብንጠቅስ ያራዳው ቅዱስ ጊዮርጊስ ፡ ድምባር ግርያም ናቸው ለምን ዘመቱ የሚል ጥያቄ ቢቀርርብ)

1ኛ/ በቅርብ ተገኝተው የምህላ ጸሎት ቤት ግታ ለግድረስ

2ኛ/ ስለ ሀገር ፍቅር ስለወገን ክብር ስለሀገር ነፃነት የሚደረገው ተጋድሎ ሁሉ ፍጹም መሥዋዕትነትና ሕጋዊ መሆኑን ለማስተግር ፤

3ኛ/ ትምህርት ለሚረዱት ትምህርት ለመስጠትና ከሚኖዘዙት የኑህዜ ቃል ለመቀበል ፤

4ኛ/ የቆሰሉትን ለማጽናናትና ለማበረታታት ፤

5ኛ/ ቅዱስ ቁርባን ለሚቀበሉ ቀድሶ ለማቁረብ ነው ። ይህም ልማድ ከአራቱ ሲያያዝ የመጣ ስለነበር ሲሠራበት ናሯል ። በኢትዮጵያ በኩል ሁኔታው በዚህ አንፃር ሳለ በኢጣልያ መንግሥት በኩል ግን የተደረገው የጦርነት ሰልፍ ከኢትዮጵያ ጦር አሠላልፍ መቶ በመቶ ይበልጥ ነበር ። ይኸውም በዚያ ጊዜ የነበረው የኢጣልያ መንግሥት ጋያላን ከሚባሉት መንግሥታት አንደኛው ስለነበር ብዙ የጦር አካላዊዎች ነበሩት ከነዚህም አካላዊዎች ሰልጥነው የሚወጡ አያሌ የጦር መኮንኖችና በልዩ ልዩ ታኩሲክ የሠለጠኑ ብዙ የጦር ሠራዊት ነበሩት ። በጦር መግሪያም በኩል ቀላልና ከባድ መግሪያ የሚሠሩ በርካት ያለ ፋብሪካዎች ነበሩት የኢትዮጵያ መንግሥት ግን ከአርጌ ስናድርና ፡ ከሰይፍ ፡ ከጉራይና ከጦር በስተቀረ ሌላ መግሪያ አልነበረውም ሠራዊቱ ግን በወኔና በዲስፒልን የታነፀ በሀገር ፍቅር የተቃጠለ በእምነት የሆነ ነበር እንጂ የተግሩ የጦር መኮንኖችና በልዩ ልዩ የጦር ታኩሲክ የሰለጠኑ የጦር ወታደሮች አልነበሩም ።

ይሁን እንጂ ጦርነቱ እንደ ዓመት ቢፈጅም የካቲት 23 ቀን 1888 ዓ.ም. በተደረገው ከባድ ጦርነት ጀግናው የኢ

ትዮጵያ ሕዝብ ድልን ተተዳጀ ። ባንገውም ድል ጣልያንን ብቻ ሳይሆን የቅንገዥዎችንም ቅስም ሰበረ ። ኢትዮጵያም የአፍሪካ ኮከብ የሚለውን ስም አገኘች ።

ወደ ዛሬው ጦርነት መለስ ብንል ከአድዋው ጦርነት ነጥልን ልናየው እይገባም ይኸውም ዛሬ ኢትዮጵያ በሃይማኖት እኩልነት የምታምን አገር ሁናለች የሞቃድኛ መንግሥት ግን ጀሀድ የሚል ሃይማኖታዊ ጦርነት አስነስቶ ታላቅ ለመባልና ለመስፋፋት ሲል ሴቲን ሽማግሌውን ፡ ሕፃናቱን በጨካኝነት አሳረደ ፤ ቤት ንብረታቸውን አቃጠለ በተጨማሪም በምሥራቅና በደቡብ የሚገኙትን በርካት ያሉ አብያተ ክርስቲያናትን ከነገሃዩ ቅድሳታቸው በእሳት ለበለባቸው ካህናቱንም አብዛኛዎቹን ሲፈጅ በርካት ያሉትንም እንዲሰደፉ አደረገ ። ይህም 10 ያህሉን የራሱን የሃይማኖት መሪዎች ገዲልና አያሰደን ቅም ይህን የመሰለውን ጭካኔ ቤተክርስቲያን እየተመለከተች ዝም ግለት እይገባትም ሕዝቡን መቀሰቀስ ስለሀገር ፍቅርና ስለወገን ደሀንነት ማስተግር የተለመደ ተግባር ቢሆንም በአሁኑ ጊዜ ግን የበለጠ የሥራ ድርሻ ያለባት መሆኑን መገንዘብ ይገባታል ። ምክንያቱም አገር ከሌለ ቤተ ክርስቲያንም ሃይማኖትም የሌምና ።

ከሥነ ጽሑፍ ክፍል

